

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خدا را شکر می‌کنیم که زحمات افسران رشید نیروی هوایی، ثمرات شیرین خود را بتدریج نشان می‌دهد. این جمع دانشجویان و فارغ‌التحصیلان و این نظام معنوی و پیشرفتهای علمی، نظامی، اخلاقی و دینی، هرکدام، مژده‌ای برای ملت ایران است. رحمت خدا بر کسانی که در راه پدیدآوردن چنین وضعی، سالیانی را با تلاش و کوشش مجاهدت‌آمیز گذرانیدند و به شهادت رسیدند. رحمت خدا بر شهید «ستاری»، شهید «بابایی»، شهید «اردستانی» و دیگر شهدای عزیز که هر کدام در پدید آوردن این وضعیت مطلوب - که مایه روشنی چشم هر بیننده است - سهم وافری داشتند. شکرگزاری از شهید ستاری، همین را اقتضا می‌کند که این دانشگاه به نام آن شهید نامگذاری شود. شما عزیزان دانشجویان و فارغ‌التحصیلان، این را به روشنی می‌دانید و بدانید که این تلاش علمی در محیط نظامی و برای اهداف نظامی، یک عبادت است. اگر هر کس به وضعیت امروز ایران عزیز و آفاق روشن آینده آن نگاه کند، خواهد فهمید که هر تلاش و اقدامی، هر تربیت جمع جوانی و هر پیمودن راه علم و تربیت و تکمیل نفسی که در هر بخش از بخشهای دستگاههای عظیم این کشور انجام می‌گیرد، یک عبادت، یک کار ماندگار و یک حسنه است. امروز بحمدالله در سرتاسر این دستگاه عظیمی که اداره کشور را به عهده دارد - چه بخشهای نظامی و چه بخشهای غیر نظامی - انسانهای بی‌شماری به کارها و حسنات بزرگ سرگرمند. جمعی به کار سازندگی کشور مشغولند، جمعی به کار تربیت نسلهای روبه‌رشد سرگرمند، و جمعی هم همه‌همّت خود را برای زنده نگه‌داشتن شعارهای بزرگ انقلاب - که امروز شعارهای ملی این کشور است - صرف می‌کنند. هر کس به کاری سرگرم است و این کشور کهن، این ملت رشید، این آفاق روشن، این تاریخ پر از افتخار، همه و همه، با تلاشهای امروز مسلمانان مؤمن و فعال این کشور، درحال جان‌گرفتن و معنا یافتن در جهت سلامت زندگی در این کشور هستند و در همه جهات حرکت می‌کنند. خدا را شکر می‌کنیم که برای این ملت و این کشور، چنین وضعیتی افتخارآمیزی را مقدر فرمود.

روزگاری بر اثر سلطه دستگاههای فاسد و نفوذ بیگانگان در همه اعماق این کشور بزرگ، همه منابع حیاتی، به نحوی هدر می‌رفت. منابع مادی و انسانی نابود می‌شد و منابع معنوی، فکری و عقیدتی، رو به اندراس می‌رفت. آن روز، کسانی که در دنیا داعیه صاحب‌اختیاری همه عالم را داشتند، از ایران راضی بودند. آن روز، کسانی که ملتها را؛ برده خویش می‌خواندند، ایران دوران استبداد را تعریف و ستایش می‌کردند. ایران آن روز، برای بیگانگان و طمعکاران خارجی، بهشت بود. برای کسانی که جز به زیان ملت ایران اقدامی نمی‌کردند، نقطه امنی بود. اما برای ملت ایران، برای صاحبان این سرزمین و برای فرزندان این خانه، فضایی ناامن، زندگی‌ای ناخوش، محیطی از همه سو یأس‌آور و مرگبار به شمار می‌آمد. جوان این مملکت، احساس افتخار نمی‌کرد. دانشجوی این مملکت، آن روز، همه هم‌متش این بود که خود را به نحوی به بیرون از این مرزها برساند و همان‌جا سرگرم شود. کسانی که می‌خواستند برای کشور و ملت خود تلاش کنند، خون دل می‌خوردند.

امروز ایران، یک ایران مستقل است. امروز ملت ایران، زیر بار تحمیلی هیچ زورگویی در دنیا، سر خم نمی‌کند. امروز ملت ایران، از امکانات مادی و معنوی اش، برای کشور و امروز و آینده خود استفاده می‌کند. امروز نیروهای مسلح کشور ایران می‌دانند برای چه و که مجهز می‌شوند. می‌دانند که بار مقدّس و افتخار آفرین دفاع از ملت، کشور و مقدّسات ملی، بر دوش آنهاست؛ از آن لذت می‌برند و به آن افتخار می‌کنند. امروز نیروهای مسلح مجبور نیستند زورگویان و عناصر خارجی را در میان، یا بالای سر خود ببینند. همین دوره‌هایی که امروز دانشجویان نظامی ما - چه در این دانشگاه که، بحمدالله سطح راقی‌ای دارد و چه در دانشگاههای دیگر نظامی - فرا می‌گیرند، پیش از این، مجبور بودند برای فراگرفتنش، به خارج از این مرزها بروند، تحمیلها را تحمل کنند و تحقیرها را بپذیرند، تا چیزی یادگیرند یا نگیرند. کسانی که برای خودشان حق تصمیم‌گیری برای ملتها و کشورهای جهان قائلند، ملت ایران،

نظامی ایران، عنصر ایرانی و همه ملت‌های غیر خودشان را، انسان‌های درجه دوم به حساب می‌آورند. متأسفانه، امروز هم نسبت به کشورهایی که تحمیلات آنها را پذیرفته اند، همین طورند. امروز، زورگویان عالم از ملت و حکومت ایران و نظام جمهوری اسلامی ناراضی اند و حق هم دارند که ناراضی باشند.

برای ملت ایران، ننگ نیست که گرگان فرارویش نعره و عریده بکشند؟! برای ملت ایران، ننگ نیست که دزدان و زورگویان عالم به رویش اسلحه بلند کنند؟! اتحاد نامقدس زمامداران امریکا با غاصبان صهیونیست سرزمین فلسطین علیه ملت ایران، برای این ملت يك افتخار است. ما افتخار می‌کنیم که زشتروی ترین و سیاهکارترین عناصر سیاسی دنیا، با ملت و دولت ایران مخالفند. بگذار مخالف باشند! هر کس که قلدران عالم از او تعریف کنند، باید احساس خجلت کند. هر کس که سیاهکاران عالم از او بد بگویند، باید افتخار کند. سیاهکاران، از هر که ضد سیاهکاری است، ناراحتند.

دولت جمهوری اسلامی و ملت ایران، افتخار می‌کنند که با زور و غصب کنار نمی‌آیند. رژیم غاصب صهیونیست تروریست نژادپرست را يك روز هم نپذیرفته اند و نخواهند پذیرفت. هرکس که از زورگویان حمایت می‌کند، سیاهکار است. ملت ایران، در طول این هفده سال توانسته است ثابت کند که قدرتمند، رشید و صبور است. راه خود را با طمأنینه، آرامش و با اتکای به نفس ادامه می‌دهد. هفده سال پیش، ملت ما، این ارتش، این نیروی هوایی، این نظم و سطح عالی دانش در نیروهای مسلح و این دانشجو و استاد و چنین فرماندهان و مسؤولان دانشگاهی را نداشت، و این، آسان به دست نیامده است. تلاشها و کوششها شده است. ان شاءالله، از این هم پیش تر خواهیم رفت. نیروهای مسلح، روزبه روز، به هدفهای خود نزدیکتر خواهند شد، و روزبه روز تواناییهای بیشتری به دست خواهند آورد. این تواناییها، فقط توانایی نظامی نیست. توانایی علمی، صنعتی و روحی هم هست. اتکای به نفس هم هست. دشمن هرچه می‌تواند، تلاش کند. بانوی ما، زینب کبری علیها سلام، خطاب به سیه روی ترین انسانهای زمان خود فرمود: «کد کیدک، واسع سعیک فوالله لاتمحو ذکرنا» امروز ملت ایران و مسؤولان این کشور، همان سخن را به دشمنان زورگو {P} - جمله ای از خطبه شکوهمند زینب کبری (س) در مجلس یزید. {P}

و یاهو گوی جمهوری اسلامی می‌گویند. آنهایی که در موضع مسؤولان کشور امریکا یا هر گوشه دیگر دنیا، علیه ملت ایران سخنان یاهو می‌گویند و زشتیهای خودشان را به ملت و دولت ایران نسبت می‌دهند، خودشان تروریست و زورگویند. آنان بدکاره و نژادپرستند. آنان از حل کردن ابتدایی ترین مشکلات اجتماعی خود، یعنی مسأله نژاد و سیاه و سفید، عاجزند. امروز همین سخنان را ملت و نظام ایران خطاب به آنها می‌گوید: «کد کیدک. واسع سعیک. فوالله لاتمحو ذکرنا.» مگر شما می‌توانید کمترین آسیبی به جمهوری اسلامی برسانید؟! شما خواهید مرد. شما خواهید رفت. شما مانند آن امپراتوری دیگر، زایل خواهید شد و پرچم اسلام روزبه روز، برافراشته تر خواهد شد. ملت ایران و هرکس که متمسک به اسلام است، روزبه روز زنده تر خواهد شد.

عزیزان من! يك بخش مهم و يك رکن بزرگ از این آینده درخشان، شما هستید و مسؤولیت آن بر دوش شماست. شما خوبید، شما جوانید، شما پاکید، شما منورید. این را قدر بدانید. خود را در این فضای سالم و دینی، بسازید. نیروهای مسلح، سپاه و ارتش، نیروهای انتظامی و همه کسانی که در لباس خدمت نظامی به اسلام و ملت ایران تلاش می‌کنید! در هر گوشه که هستید، این سنگر را قدر بدانید. برای این خدمت، خدا را شکر کنید. در راه این خدمت، گامتان را استوار بدارید. خدا با ماست و ان شاءالله توجّهات حضرت ولی عصر ارواحنا فداه، متوجه ماست. والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته.